

VIKI TADIČ

Viena pirmųjų atsivertusiųjų Bosnijoje ir Hercegovinoje

Liusi Styvenson Evel

Bažnyčios žurnalai (Paremta tikra istorija)

73

Bosnijoje ir Hercegovinoje yra 73 Bažnyčios nariai.

Artimiausia šventykla šalia Bosnijos ir Hercegovinos yra Romos Italijos šventykla.

Bosnija ir Hercegovina yra pietryčių Europoje.

„Nagi! – sušuko Viki brolis. – Eime žaisti su Rou šeima!“
Tai buvo naujieji jų kaimynai. Jie persikėlė į Bosniją ir Hercegoviną iš JAV. Jų vaikai buvo tokio paties amžiaus kaip Viki ir jos broliai bei seserys. Bet jie nemokėjo bosnių kalbos. Viki vienintelė iš savo šeimos kalbėjo angliškai. Ji versdavo, kad jie galėtų žaisti kartu.

Kol kiti vaikai žaidė, Viki sėdėjo su poniu Rou prie durų.

„Jūsų šeima atrodo kitokia, – tarė Viki. – Gerąja prasme.“

Ponia Rou nusišypsojo. „Ar norėtum su mumis nueiti į bažnyčią? Gal tai padės suprasti, kodėl mes kitokie. Čia, Bosnijoje, mūsų bažnyčia neturi pastato, todėl bažnyčia yra čia, mūsų namuose.“

Viki buvo smalsu, kai sekmadienį ji atvyko į Rou namus. Pirmiausia jie padainavo dainą. Vienas iš vaikų pasimeldė. Tada ponas Rou meldėsi ir padalijo duoną ir vandenį kiekvienam žmogui. Jie pasakė, kad tai vadinama sakramentu. Po to kalbėjo jų dukra Džesi.

„Dangiškasis Tėvas mus myli. Jis kalba su mumis per Šventąją Dvasią, – sakė Džesi. – Šventoji Dvasia kartais suteikia ramybę. Arba kartais ji siunčia mums mintis.“

Kitą dieną Viki nuėjo į parduotuvę pirkti duonos. Eidama namo ji ketino praesti pro šiukšlių dėžes, kai mintyse ją sustabdė balsas. *Nesi-artink*, – perspėjo jis.

Viki sustojo. Staiga iš už kampo atlėkė nevaldomas automobilis. *Smūgis!* Jis trenkėsi į šiukšlių dėžes.

Viki giliai įkvėpė. Ji buvo laiminga, kad pakluso balsui!

Vėliau Viki papasakojo tą istoriją poniam Rou. „Ar tai buvo Šventoji Dvasia?“

„Atrodo, taip. Kartais Šventoji Dvasia perspėja mus apie pavojų.“

„Dievas mane apsaugojo, – tarė Viki. – Visada klausysiu Šventosios Dvasios.“

Viki mėgsta leisti laiką gamtoje. Žygiai pėsčiomis yra vienas mėgstamiausių jos užsiėmimų.

16

Viki pasikrikštijo, kai jai buvo 16 metų.

Užaugusi Viki ištekėjo šventykloje. Dabar ji turi du vaikus.

Kiekvieną sekmadienį Viki eidavo į bažnyčią Rou namuose. Tada Viki savo mamai parodė Mormono Knygą. Netrukus Rou šeima ėmė mokyti visą jų šeimą Evangelijos. Viki visiems vertė.

Vieną dieną ponas Rou uždavė klausimą Viki šeimai. Viki pakartojo tai bosnių kalba. „Ar seksite Jėzaus Kristaus pavyzdžiu ir pasikrikštysite?“

Viki laukė. Ji norėjo krikštytis. Bet ji nerimavo, ką pasakys jos šeima.

Pagaliau prabilo Viki tėtis. „Da.“ „Da“, – pasakė visa šeima.

Viki buvo tokia laiminga, kad rodė, jos širdis plyš. „Taip, – tarė ji ponui Rou. – Taip, mes tai padarysime.“

Po savaitės Viki su šeima penkias valandas važiavo iki artimiausio Bažnyčios pastato. Viki buvo laiminga žengdama į vandenį krikštytis. Ji pasijuto dar laimingesnė, kai buvo patvirtinta Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nare.

Dabar ji *visada* turės su savimi Šventąją Dvasią. ●